

Viktor Kärki

VARIS

Viktor Kärki

Varis

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2025 **Viktor Kärki**

Kansi: **Viktor Kärki**

Kustantaja:

BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki,
Suomi

Kirjapaino:

Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8558-4

VIKTOR KÄRKI

VARIS

2025

ROMAANI

Kirje ylikomisario R.K:n työpöydällä:

Hyvät kollegat. Kun tein tämän täydellisen murhan, jouduin ratkaisemaan, kuinka se selviäisi, jos se kerran on täydellinen murha. Pitihän se saada suuren yleisön tietoisuuteen. Muutenhan siinä ei olisi ollut mitään järkeä.

Ihmissilmän, kirjeiden sekä sormenpään tarkoitus oli se, että tutkimukset aloitettaisiin. Niin virkavalta kuin suuri yleisökin halusi tietää, missä on ruumis, jolle silmä kuuluu. Jos taas ei ole ruumista, ei ole murhaakaan. Niinpä johtolankoja piti ripotella sinne tänne.

Pyydän anteeksi, että suomen kieleni saattaa olla vajavaista. Onhan sukuni lähtöisin, no, ei ainakaan Suomesta.

Kun luette tätä kirjettä, olen jo poistunut maasta. Ruotsiinko, Espanjaanko, vai kenties Sveitsiin? Kuka tietää.

No miksi murhan tein?

Olen koko elämäni joutunut tutkimaan raakojakin murhia ja nähnyt väkivaltaa hyvin läheltä. Yhteinen tekijä rikollisille on ollut tyhmyys. Kaikki tutkimani rikokset ovat selvinneet ja rikolliset joutuneet vastuuseen teoistaan. Kun työura on niinkin mittava ja tehokas kuin minulla, olen joutunut taistelemaan pakkomielteeni kanssa.

Voiko muka täydellinen rikos, murha, olla niin vaikea toteuttaa? Tämä ajatus on iskostunut päähäni

ja riivannut minua vuosikausia. Oma elämäni on mennyt pilalle, on tullut univaikeuksia ja mielenterveysongelmia. Ei toki kuitenkaan edellä mainituista syistä.

Minun oli pakko lopulta toteuttaa tämä rikos. Hämmäntävää oli se, kuinka helppoa se lopulta olikin. Ja kuinka miellyttävää olikaan kuristaa ihminen hengiltä.

Ruumis, josta silmä on otettu, löytyy Honkanummen hautausmaalta Vantaan Hakkilasta Armas Laukkasen arkun alta. Se on ollut siellä pari päivää kauemmin kuin Armas Laukkasen arkkuineen, luonnollisesti.

Kun Armas Laukkasen hauta oli kaivettu, syvensin sitä hiukan, upotin yksisilmäisen ruumiin sinne ja peittein maalla.

Parin päivän päästä Armas Laukkanen siunattiin haudan lepoon normaalissa järjestyksessä.

No kuka vainaja sitten oli?

Hän on Janne Moilanen. Häntä ei ole kaivattu sen koommin. Lehdet kirjoittivat, että hän katosi helsinkiläisestä asuntolasta kuin maan nielemänä. Niin, kirjaimellisesti. Moilanen oli eräänlainen kulkuri, jota kukaan ei osannut kaivata. Minun oli helppo houkutella hänet mukaani olemattomalla viinapullolla. Hän oli mitättömyys, jonka hengellä ei ollut mitään merkitystä. Hänen perheensä oli todennäköisesti asuntolan väki henkilökuntineen. Oli aika koomista, että jouduin itsekin välillä tutkimaan Moilasen katoamista. Minä, joka olin siitä lopulta vastuussa. Ei varmaankaan Moilanen itse olisi uskonut, kuinka hänen vaatimattomasta elämästään oltaisiin tulevaisuudessa

kiinnostuneita. Tuntemattomasta miehestä. Mutta ilmeisesti juuri se on sitä, jota elämäksi kutsutaan.

Ajattelin kuitenkin, että nyt oli otollinen hetki lähestyä teitä kirjeitse tässä asiassa.

Minä en enää luonnollisestikaan tule Espooseen poliisin työhön.

Suomen poliisin työ on sen verran raskasta, että se pilasi elämäni.

Muuten, minua ei sitten kannata etsiä. Eihän teillä ollut aavistusta minun tekemisistäni silloinkaan, kun vielä asuin ja työskentelin Suomessa. Minä nyt vaan olen teille liian älykäs.

Anteeksi.

Ystävällisin terveisin B.K

P.S. Keksin hävittää herra Moilasen elottoman ja yksisilmäisen ruumiin hautaan ollessani entisen kollegamme Holopaisen hautajaisissa. Siihen saakka ruumis oli kesämökilläni suuressa pakastimessa. Muuten, Niittylä, entinen kollegamme myös, kävi vaimoineen mökilläni marjastamassa. Tarjosin heille valmistamaani hirvenlihapaistia. Tuntuivat tykkäävän paistista kovin, ja kehuivat keittotaitojanikin. Itse en paistia luonnollisestikaan syönyt. Olen pahoillani, jos herra Moilanen ei ole enää kokonainen.

Onnea tutkimukseenne.

NYKYAIKA

1

Espoon Leppävaarassa asuu monenmoista väkeä. Siellä asuu myös suomalaissyntyinen Ananias Kiraly, jonka verestä vähintäänkin puolet on pakistanilaista. Rehellistä työtä hän ei ole koskaan tehnyt. Hän aloitti olemattoman uransa pikkurikoksilla ja rötöksillä ja tienasi näin leipänsä. Hän on lyhyt ja paksu viisikymppinen akaton nuorimies, syntyään Rautavaaran Rasimäen kylästä. Hänen isänsä oli syntyjään Pakistanista. Hänen äitinsä puolestaan Rautavaaran Rasimäen kylästä. Ananias "Antti" Kiraly oli siis saanut alkunsa rasimäkeläisessä pusikossa.

Oli ollut kaunis kesä, ja maalla pruu-kattiin harrastaa myös lavatansseja. Ja lavatansseihin kirmasi vanhemmiltaan salaa myös neiti Ryynänen. Ja näin kävi, että jossain lavan takana pusikossa kohtasivat herra Kiraly ja neiti Ryynänen. Näin syntyi Ananias Kiraly. Sen jälkeen niin herra Kiraly kuin neiti Ryynänenkin loppujen lopuksi katosivat sinne jonnekin, niin kuin tämä kuuluisa pieru Saharaan, joten ei heistä sen enem-pää. No. Neiti Ryynäsestä ei tiedetä, onko tuo edes hengissä enää. Ja herra Kiraly senior saattaisi vietellä vanhuuden päiviä jossain päin maailmaa, tai vaikkapa Suomessakin. Olihan hän aina aika hyvä naamioitumaan ja vaihtamaan jopa henkilöllisyyttä. Kukupä tietää, missä Ananiasen isä siis vaeltaa, tai on vaeltamatta. Kaikki suomalaiset, jotka

hänen aikanaan elivät, toivovat kuitenkin, että ukko olisi jo montussa, ja mahdollisimman syvässä.

Ananiaksen isä teki aikoinaan merkittävän uran Espoon poliisissa. Lopulta hän kuitenkin sairastui henkisesti, ja hänestä tuli kovien huumeiden väärinkäyttäjä ja myyjä. Eikä siinä kaikki. Lopulta Ananiaksen isä Benazir Kiralysta tuli myös sarjamurhaaja, joka pääsi poliisin käsistä karhuun, eikä häntä ole sen koommin nähty.

Myös Ananiaksen setä, Hussain Kiraly, vaikutti Rautavaaran kunnassa. Rautavaarahan on kyllä kohtalaisen laaja kunta, mutta asukkaita siellä on vähän, joten kunnanlääkäri joutui kiertämään ympäri kuntaa muun muassa kouluissa ja vanhainkodeissa, ja tekipä hän kotikäyntejäkin tarvittaessa, jos potilaalla vain oli riittävän paksu lämiskä.

Espoon Leppävaarassa tapahtuu jälleen. Lakkitorin tienoilla lentelee hullu varis. Onko sillä yhteys mystisiin surmiin, joilta eivät säästy rikolliset eivätkä poliisit? Tätä mieltä on ainakin ylikomisario Konrad Kettunen, joka ennen eläkkeelle lähtöään on päättänyt ratkaista nämä henkirikokset. Haastavat tutkimukset laajenevat ja vaativat tuekseen runsain määrin piipputupakkaa ja laatukonjakkia. Leppävaaraa piinanneet menneisyyden tapahtumat tuntuvat toistuvan. Onko Benazir Kiraly tullut takaisin?

